

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1204. Usque Ad Annum 1230

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1763

VD18 90118030

§. 21. Concilium Vaurense.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66406](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66406)

Sæcul. XIII.
A. C. 1213.

cladem, vires reparare conetur, in Oriente autem Terra sancta Christianorum ope indigeat. Quare jubet eum cum Rege Arragoniæ & Optimatibus de modo pacem vel inducias in provincia Legationis suæ firmandi deliberare, & nulla amplius Crucigerorum supplementa, oblata Indulgentia, quæ contra Hæreticos militantibus conceditur, nisi nova acceperit mandata, cogere. Comitibus quoque Montfortio, datis literis, præcepit Innocentius; Regi Arragoniæ eadem obsequia, quæ Vicecomes Bliterrensis præstabat, exhiberet, ac eidem Principi ejusque Vasallis ditiones, quas sibi ereptas dicebat, restitueret.

15. ep. 213.
214.

§. XXI.

Concilium Vaurense.

Petr. Hist.
Albig. c. 66.

to. II. Conc.
p. 81.

Inter hæc Rex Arragoniæ Tolosam ad Festum trium Regum delatus, Equites ritu solemniter creavit, cura vacuus, etiam ita cum Hæreticis communicaret. Tum Archiepiscopo Narbonensi, S. Sedis Legato & Comiti Montfortio significari iussit, cupere se cum eis Colloquium celebrare, & viam reducendi pacem tentare. Præstituitur dies, & assignatur communi consensu locus inter Tolosam & Vaurum. Ubi ergo convenerunt, rogavit Rex Archiepiscopum, ut Comitibus Tolosano, Foxiensi, & Convennensi,

ac etiam Vicecomiti Benearnensi ablatas ^{sæcul. XIII.} conditiones restitui curaret. Archiepiscopus vero petiit; Rex quæ postularet, conscripta ad Episcopos Vaurum mitteret. De induciis ad octiduum quoque conditum est, quas Albigenſes violarunt.

Postulata Regis Arragoniæ, Tolosæ die decima sexta Januarii data, eadem conditiones repetebant, quæ Summo Pontifici oblatæ fuerant. De Comitibus Convennensi & Foxiensi affirmabat Rex, Hæreticos non esse, & petebat, ut conditiones eorum restituerentur. Idem postebat pro Gastone Benearnensi Vassallo suo, cujus Hæresim non inficiabatur, sed dicebat, quod Ecclesiæ promississime satisfactorus esset. Fatebatur, si hæc omnia concederentur, magis sibi gratiam quam Justitiam exhiberi, rogabatque Episcopos, ne hos Principes diutius facultate & opibus privatos vellent, quibus deinde Religionem periclitantem in Hispania juvare possent. Responsi Concilii Vaurenſis, die decima octava ejusdem mensis dati, summa hæc fuit: *Tam causa Comitum Tolosani, quam filii, quæ pendet ex facto patris, a Jurisdictione nostra est exempta, cum ipse negotium suum Episcopo Rejenſi & Magistro Theodiso a Papa committi rogaverit. Ceterum ex memoria vestra nec-*

Sæcul. XIII.
A.C. 1213.

dum exciderit, ut credimus, quanta beneficium Comes Tolosanus Papæ, & S. Sedis Legato, tunc Abbati Cistercii, nunc autem Archiepiscopo Narbonensi, in acceptis referre debeat, & quod spreta Apostolicæ Sedis gratia, suoque sapienter juramento violato, secundo Ecclesiam oppugnaverit, ac pacem, inita cum Hæreticis & Ruptoribus societate, turbaverit, proinde se omni venia indignum effecerit.

Acta Concilii.

*Si causam Comitis Convennensis spectemus, quis Excommunicationis præsumptum esse dubitet, postquam Comes Tolosanus affirmare fertur, se, Comite Convennensi præcipuo auctore, arma Ecclesie intulisse? Nihilominus si se Absolutione dignum reddat, illa accepta, ipsius querelas Ecclesia audiet, & quod æquum fuerit decernere non recusabit. Concilium eadem offert in causa Comitis Foixæ, & Vicecomitis Benearnæ, postquam delicta, quibus excommunicationis Censuram & Ecclesie vindictam in se provocassent, retulit. Inter crimina Vicecomitis sequens factum memoratur. Anno superiore in Ecclesiam Cathedrallem Uliarensis * grassatores immisit, qui cum funem, ex quo pyxis, corpus Domini Nostri continens, pendeat, rupissent, illa decidit, & Corpus Christi, quod nefas est dicere, in terram effusum. In fine,*

fine, Episcopi Regem Arragoniæ memo- Sæcul. XIII.
 rem esse monent, honoris a Summo Pon- A. C. 1213.
 tifice sibi ipsi (scilicet cum eum corona
 Regia decoravit) & usque in illam diem
 Regi Siciliae, ejus sororio, exhibiti. Nem- *Sup. Lib.*
 pe Friderico, quem ad Romani Imperii *LXXVI.*
 fastigium evehendi Innocentius Papa au- *f. 10.*
 ctor fuerat.

Rex Arragoniæ, Pontifici persuasu-
 rus, Comitem Tolosanum ceterosque *to. II. Conc.*
 arbitrio suo ita esse obnoxios, ut ad ea *p. 91.*
 omnia, quæ Sacra Sedes præscriberet, *16. ep. 4. 7.*
 implenda compellere posset invitos,
 complura Acta Tolosæ die vigesima se-
 ptima Januarii anno millesimo ducente-
 simo duodecimo, nempe anno millesi-
 mo ducentesimo decimo tertio ante Pa-
 scha, conscribi jussit. In primus Rai-
 mundus Comes Tolosanus, & filius i-
 plius, ejusdem nominis, profitentur, quod
 se ipsos, Principatum & Vasallos suos,
 potestati Regis Arragoniæ eo pacto tra-
 dant, ut etiam nolentes ad exequendum
 Papæ mandata cogere possit. In se-
 cundo Scripto, Consules Tolosani, no-
 mine totius civitatis, & a Comite suo
 jussi, eadem Regi promittunt. Rursus-
 que in tribus aliis Raimundus Rogerius
 Comes Foxiensis, Rogerius ejus filius,
 & Gasto Vicecomes Benearnensis simi-
 lia pollicentur. Cuncta hæc Acta Rai-
 mundus Archiepiscopus Tarraconensis

U 3 die

Sæcul. XIII. die trigesima prima Martii anno millesimo
 A.C. 1213. ducentesimo decimo tercio, cum Perpiniani cum quibusdam Episcopis & Abbatibus commoraretur, Papæ transmissit.

Hist. Albig. Tunc vero Rex Arragoniæ, accepto
 c. 66. Episcoporum, Vauri sedentium, responso, quod suis consiliis adversari sentiebat, nunciis ad eos missis, rogavit, ut Comitem Montfortium cum Comite Tolosano ejusque Fautoribus ad inducias ineundas, usque ad Pentecosten vel saltem usque ad Pascha permoverent. Sed & hanc conditionem Præsules rejecerunt, satis intelligentes, eam a Rege illa spe offerri, quod, sparsa per Franciam pacis fama, Cruce signatorum ardor remissurus esset. Itaque Rex Arragoniæ, cum cerneret, se nihil agere, excommunicatos eorumque ditones iterum suo præsidio tueri cœpit, atque, ut saltem æquitatis speciem præberet, ad Papam appellavit.

16. ep. 43. Verum, Episcopis appellationem non recipientibus, Archiepiscopus Narbonensis, data ad Regem Epistola, auctoritate Legati Sedis Apostolicæ eum vetuit, Tolosam, Montalbanum, ceterasque urbes, Interdicto Ecclesiastico subjacentes, defendere, addita comminatione, se eum tanquam Hæreticorum Fauto-

Fautorem Excommunicationis vinculo
constrieturum. Sæcul. XIII.
A. C. 1213.

Rege hanc Epistolam spernente, cum exploratum jam esset Præsulibus, se modo inanibus ejus Epistolis, nunc pactis oblati aut appellatione frivola Vauri frustra detineri, Conventum solvere statuunt. At prius Episcopo Rejensi & Magistro Theodisio, in negotio Comitis Tolosani Pontificiis Mandatariis, consilium Episcoporum de Absolutione hujus Principis expetentibus, illi responderunt, Comitem Tolosanum a Mandatariis ad purgandum se admitti non debere, virum, qui fidem, jurejurando in manibus Legatorum S. Sedis sæpius datam, violare non exhorruisset. Qui, post reditum ex Roma urbe pejor effectus, Abbatem Montalbanensem annum prope integrum vi adhibita in vinculis detinuerat, Abbatem Mossiacensem cepisset, & Episcopum Agennensem de Sede sua & urbe expulisset. Tandem ea intercedere adjuncta, ut sine speciali Pontificis mandato absolvi non posset. Hoc consilium amplexi Mandatarii Comiti Tolosano per nuncios significant, sibi soli irasceretur, quod ejus negotium ad optatum finem perducere non potuisset. Tum Pontifex, datis literis, rationem omnium, quæ a primo acceptorum mandatorum tempore egissent, exponunt.

16. ep. 39.

16. ep. 46.

U 4

Tan-

Sæcul. XIII.
A. C. 1213.

16. ep. 41.

Epistola Synodalis.

ep. 40.

ep. 42.

Tandem Concilii Vaurenſis Patres ad Papam dederunt prolixam Epistolam, in qua, postquam Comitis Tolofani scelera vehementi calamo perſtrinxerunt, dicunt; quod auxilio Ottonis Imperatoris & Regis Angliæ frustra quæſito, a Rege Maroci quoque, communi Chriſtiani nominis hoſte (nempe a Principe *Almobadum*) opem emendicare non erubuerit. Tandemque, inquit, ad Regem *Arragoniæ* conuerſus, nihil intentatum reliquit, quo paternum Sanctitatis tuæ animum falleret. Sed ignorare te haud oportet, Sancte Pater, quod si Tyrannis hiſce, Comiti Tolofæ, conſciis, sociisque ditiones, tam copioſo Chriſtianorum ſanguine emtas, reddantur, Eccleſia & viri Eccleſiaſtici jacturam, nullo ſatis pretio æſtimandam, facturi ſint. Hanc Epistolam ad Papam detulerunt Episcopus Convennenſis, Abbas Clariacenſis, Guilielmus Archidiaconus Pariſienſis, Magiſter Theodiſius, & quidam Clericus, nomine Petrus Marci, qui diu in Curia Romana Epistolaram Papæ Corrector fuerat. Iſdem Epistolam ſuas, Pontifici reddendas, commiserunt Michael Archiepiſcopus Arelatenſis, & decem Episcopi ex Provincia, die vigesima Februarii anno millesimo ducentesimo decimo tertio datas, nec non Guilielmus Archiepiſcopus Burdegalenſis,

sis, atque Episcopi Vasiatensis, & Petro-
 coriensis, Beremundus Archiepiscopus
 Aquensis, ac Bertaldus Episcopus Bli-
 terrensis quorum omnium Præsulum li-
 teræ eo consilio scriptæ erant, ut Papæ
 exponerent; rem Catholicæ Religionis
 hucusque in illis regionibus strenue ge-
 stam, neutiquam esse deserendam.

Effecerunt vero Episcopi, quod o-
 ptabant; quamvis enim Delegati Papam
 Regis Arragoniæ causæ faventem ha-
 buissent, postquam ei Actorum verita-
 tem plenius explicarunt, intellexit, se
 fuisse deceptum, datisque ad Regem li-
 teris, fœdera cum Tolosanis abjicere
 iussit. *Si illi, inquit, ad Ecclesiæ sinum* 16. ep. 48.
redire cupiunt, ut Legati tui affirmant,
Fulconi Episcopo Tolosano potestatem,
eos reconciliandi, & alios, qui in er-
rore perseverabunt, bonis eorum ara-
rio publico adscriptis, ex urbe expel-
lendi, facimus. Tum Papa concessum
 a se mandatum, Comitibus Foxiæ, Con-
 venniæ, ac Vicecomiti Benearnæ fa-
 vens, tanquam supressa veritate obten-
 tum, retractat, atque ad impetrandam
 absolutionem eos ad Archiepiscopum
 Narbonensem remittit. Dicit, se in il-
 lam Regionem Legatum missurum esse,
 & interim inducias inter Regem & Co-
 mitem Montfortium præcipit. Tandem
 Tolosanis, & quatuor Principibus denun-
 ciat,

U 5 ciat,

Sæcul. XIII. A. C. 1213. *Petr. c. 6. 7.* ciat, nisi abjectis erroribus respiscant, se denuo bellum sacrum in eos prædicari iussurum. Nihili fecit has minas Rex Arragoniæ, sed Comiti Montfortio Feccialem misit, cumque illi vicissim bellum dixisset, arma tota æstate mota sunt.

§. XXII.

Ludovicus Franciæ contra Albigenses Cruce signatus.

Petr. c. 68. *c. 70.* *c. 69.* *militi-*
 Mense Febuario, eodem anno millesimo ducentesimo decimo tertio, Ludovicus, Regis Franciæ filius, ejusque exemplo ducti, Equites permulti Crucis signum contra Hæreticos acceperant; quod licet Philippo parenti non probaretur, ipse tamen in Comitiis, sub initium Quadragesimæ Lutetiæ celebratis, iter filii sui ordinavit, & suscipiendæ profectiois diem in Octava Paschæ præstituit. Sed, bello paulopost inter ipsum & Regem Angliæ ejusque fœderatos exorto, nec filium nec futuros illius expeditionis socios abire permisit. Ceterum quia etiam Bellum sacrum in Palæstinam contra Saracenos inferendum in Francia prædicabat S. Sedis Legatus Robertus Cursonius, & expeditioni in Albigenses maximopere nocebat, Comes Montfortius omnibus prope